

Váš otec Abrahám zaplesal, že uvidí môj deň; i videl a zaradoval sa.
(Jn 8, 56)

(Ján Rusnák) Dospelý mladý muž, ktorý cestoval vlakom s otcom, sa pozeral z okna a kričal: „Otec, pozri sa na tie nádherné stromy! A ako utekajú dozadu, to je úžasné!“ Otec sa usmieval a šťastím mu žiarila tvár. No starší pár, ktorý sedel v kupé, sa na to pozeral s poľutovaním. Mladík znova vykričol: „Otec, pozri sa, oblaky utekajú zároveň s nami!“ Toto už bolo na nich priveľa. Rozhodli sa, že otcovi dohovoria: „Pane, prečo nezoberiete syna k dobrému lekárovi?“ Otec sa len usmial: „Práve sa vraciame z nemocnice. Môj syn bol od narodenia slepý a dnes vidí svet prvýkrát.“

Každá osoba na tejto planéte má svoj vlastný príbeh. Nesúdme ľudí skôr, než spoznáme ich skutočný príbeh. Pravda nás môže prekvapiť.

(Zamyslenie pre východný obrad z [Časopisu Slovo](#).)